

Sygn. akt: I C 711/20 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	Sekretarz sądowy Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2023 r. w K.

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko (...) Towarzystwo (...) S.A z siedzibą w W.

o roszczenia z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przeciwko ubezpieczycielowi OC

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 7 023,10 zł (siedem tysięcy dwadzieścia trzy złote i dziesięć groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 maja 2020 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwo (...) S.A z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 954,36 zł (dziewięćset pięćdziesiąt cztery złote i trzydzieści sześć groszy) z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. orzeka zwrot tytułem niewykorzystanej zaliczki :

- powodowi K. J. kwoty 96,25 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i dwadzieścia pięć groszy),

- pozwanemu (...) Towarzystwo (...) S.A z siedzibą w W. kwoty 96,25 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i dwadzieścia pięć groszy).

Sygn. akt I C 711/20 upr

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 10.07.2020 r. powód K. J. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 12 410,60 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 19 maja 2020 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia , za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż w dniu 31 października 2019 r. doszło do kolizji , w wyniku której uszkodzony został pojazd należący do M. S. marki V. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony

w Towarzystwie (...) pozwanego. W dniu 5 listopada 2019 r. poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy. Umowa najmu trwała do 17 stycznia 2020 r. (w pozwie omyłkowo do dnia 17 stycznia 2019 r.) Powód dochodzi od pozwanego należności za czas trwania wynajmu pojazdu zastępczego od dnia 5 listopada 2019 r. do dnia 17 stycznia 2020 r. (w pozwie omyłkowo do dnia 17 stycznia 2019 r.) Legitymację czynną powoda stanowi umowa cesji wierzytelności przenosząca uprawnienia do dochodzenia roszczeń przez powoda w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Powód wystawił fakturę VAT nr (...) za wynajem pojazdu zastępczego na kwotę 14 600 zł brutto. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i w dniu 18 maja 2020 r. wydał decyzję w przedmiocie wypłaty kwoty 2 189,40 zł . Do zapłaty przez pozwanego pozostało 12 410,60 zł. Powód podniósł, iż auto zastępcze było poszkodowanemu niezbędne do codziennego funkcjonowania. Poszkodowany w dniu zwrotu pojazdu zastępczego nie otrzymał jeszcze odszkodowania za szkodę w pojeździe, bowiem początkowo pozwany odmawiał przyjęcia swojej odpowiedzialności co do zasady. Szkada w pojeździe poszkodowanego została zakwalifikowana przez pozwanego jako całkowita.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa . Pozwany wskazał, iż decyzją z dnia 18 maja 2020 r. przyznał odszkodowanie w kwocie 2 189,40 zł brutto obejmującej 22 dni najmu pojazdu zastępczego , w tym 2 dni najmu (od 25 do 27 listopada 2019 r. – w odpowiedzi na pozew omyłkowo 2018 r.) po stawce 172,20 zł brutto oraz 20 dni najmu (od 27 listopada 2019 r. do 17 grudnia 2019 r. - w odpowiedzi na pozew omyłkowo 2018 r.)po stawce 92,25 zł brutto. Przedmiotem sporu pozostaje zatem okres oraz stawka najmu pojazdu zastępczego. Zdaniem pozwanego przyznana kwota z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego jest adekwatna do wysokości powstałej szkody. Pozwany podniósł, iż powód nie uczynił zadość obowiązkowi wynikającemu z art. 6 kc i art. 232 kpc , bowiem nie wykazał w pozwie zasadności wysokości dochodzonego roszczenia. Pozwany jako zasadny czas najmu pojazdu zastępczego uznał 22 dni obejmując okres od dnia 25 listopada 2019 r. (data zgłoszenia szkody) do dnia 10 grudnia 2019 r. (wysłanie powodowi wiadomości o zakwalifikowaniu szkody jako całkowitej) oraz 7 dni na zagospodarowanie pozostałości pojazdu. Pozwany zakwestionował stawkę najmu pojazdu zastępczego wskazywaną przez powoda jako zawyżoną. Pozwany podniósł, iż w toku postępowania likwidacyjnego poinformował mailowo poszkodowanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego zorganizowanego przez pozwanego informując jednocześnie, iż najem pojazdu w innej firmie będzie refundowany do wysokości wskazanych w cenniku stawek.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 31 października 2019 r. w K. na ul. (...) doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki V. (...) o nr rej. (...), będący własnością M. S.. W zdarzeniu brały udział 3 pojazdy , oprócz pojazdu poszkodowanego M. S. , również samochód H. oraz samochód marki V. (...) nr rej. (...). Sprawca szkody - kierowca samochodu marki V. (...) nr rej. (...) - posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego.

(dowód : polisa sprawcy szkody - akta szkody na płycie CD- R k. 63, bezsporne)

W dniu 05.11.2019 r. M. S. zawarł z powodem K. J. umowę najmu samochodu O. (...) nr rej (...) na okres od dnia 05.11.2019 r. od godz. 13.00 do 17.01.2020r. do godz. 15.00. Stawka za 1 dzień najmu wynosiła 200,00 zł brutto.

(dowód: zeznania świadka M. S. k.77-78, umowa wynajmu samochodu k. 9, cennik wynajmu k. 11)

Fakt powstania szkody został zgłoszony przez poszkodowanego pozwanemu w dniu 25 listopada 2019 r. , niezwłocznie po otrzymaniu przez poszkodowanego informacji od policji o ustaleniu sprawcy szkody i numeru jego polisy OC. W dniu 27 listopada 2019 r. pozwany skierował e-mailowo do poszkodowanego informacje związane z zasadami korzystania z najmu pojazdu zastępczego, w tym akceptowanych przez pozwanego stawkach najmu .

(dowód : zeznania świadka M. S. k. 77-78, zgłoszenia szkody komunikacyjnej k. 51-54, informacja pozwanego wraz z dowodem wysłania poszkodowanemu k. 54-56, akta szkody na płycie CD- R k. 63, data zgłoszenia szkody – bezsporna)

Uszkodzenia w samochodzie marki V. (...) o nr rej. (...), należącym do M. S. powstałe w wyniku zdarzenia z dnia 31 października 2019 r. zostały zakwalifikowane przez pozwanego jako szkoda całkowita.

(dowód : zeznania świadka M. S. k.77-78, ustalenie wysokości szkody k. 48-50, decyzja pozwanego z dnia 18.05.2020 r. o przyznaniu odszkodowania w związku ze szkodą całkowitą - akta szkody na płycie CD- R k. 63 , bezsporne)

M. S. w okresie po zaistnieniu zdarzenia z dnia 31 października 2019 r. potrzebował samochodu na co dzień. W tym czasie zamieszkiwał w G. , codziennie dojeżdżał do K. celem opieki i pomocy schorowanym rodzicom, robił im zakupy, pomagał rozpalić w piecu. Poszkodowany nie miał możliwości skorzystania z innego pojazdu.

(dowód : zeznania świadka M. S. k.77-78)

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 11 marca 2020 r. w sprawie (...) uczestnik zdarzenia z dnia 31 października 2019 r. kierujący samochodem V. (...) nr rej. (...) został skazany za popełnione w tym dniu przestępstwo z art. 177§1 kk. Decyzją z dnia 18 maja 2020 r. pozwany przyznał poszkodowanemu M. S. kwotę 4 500 zł tytułem odszkodowania za szkodę całkowitą w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) w wyniku zdarzenia z dnia 31 października 2019 r. Jednocześnie pismem z dnia 18 maja 2020 r. pozwany uznał roszczenie powoda co do wypłaty odszkodowania w związku z najmem przez poszkodowanego pojazdu zastępczego w wysokości 2 189,40 zł . Wcześniej pozwany odmawiał wypłaty odszkodowania w związku ze szkodą w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) należącym do M. S. w wyniku zdarzenia z dnia 31 października 2019 r.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 29.01.2020 r. k. 17-18, pismo pozwanego z dnia 18.05.2020 r. k. 19, pismo pozwanego z dnia 20.12.2019 r. , wyrok skazujący w sprawie (...) SR wK., decyzja pozwanego z dnia 18.05.2020r o przyznaniu odszkodowania - akta szkody na płycie CD- R k. 63 ,)

W dniu 17 stycznia 2020 r. poszkodowany zwrócił powodowi pojazd zastępczy.

(dowód : zeznania świadka M. S. k.77-78, umowa wynajmu samochodu k. 9)

W dniu 17 stycznia 2020 r. K. J. wystawił fakturę za najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego M. S. na kwotę 14 600 zł brutto. W dniu 17 stycznia 2020 r. K. J. zawarł z M. S. umowę cesji wierzytelności przysługujących w stosunku do (...) z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez okres potrzebny do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zaistnienia szkody lub do jej likwidacji w ramach szkody całkowitej.

(dowód: umowa wynajmu samochodu – k. 9, cennik wynajmu – k. 11, faktura – k. 12, cesja wierzytelności – k. 13)

Po zgłoszeniu przez powoda szkody w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany pismem z dnia 29 stycznia 2020 r. odmówił wypłaty odszkodowania . Pozwany pismem z dnia 18 maja 2020 r. uznał roszczenie powoda do kwoty 2189,40 zł, uznając za zasadny zwrot za 22 dni (od 26.11. – zgłoszenie szkody do 10.12 wysłanie rozliczenia szkody plus 7 dni na zagospodarowanie pojazdu). Koszt wynajmu pojazdu zastępczego za dobę pozwany zweryfikował do 75 zł netto na podstawie stawki obowiązującej dla pojazdów klasy C w dniach 28/11- 17/12, a w dniach 26/11- 27/11 do stawki 140 zł netto.

(dowód: bezsporne, pismo pozwanego z dnia 29.01.2020 r. k. 17-18, pismo pozwanego z dnia 18.05.2020 r. k. 19, akta szkody na płycie CD- R k. 63)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części .

Stan faktyczny sprawy był pomiędzy stronami bezsporny w zakresie zaistnienia szkody i jej okoliczności oraz podstaw odpowiedzialności pozwanego. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez

powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody oraz zeznań świadka M. S. . Prawdziwość dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budziły też wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. S. , albowiem były one spójne logiczne, konsekwentne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. W szczególności na wiarę zasługują zeznania świadka , iż samochód był mu niezbędny na co dzień. W tym czasie poszkodowany zamieszkiwał w G. , codziennie dojeżdżał do K. celem opieki i pomocy schorowanym rodzicom, robił im zakupy, pomagał rozpalić w piecu. Poszkodowany nie miał możliwości skorzystania z innego pojazdu. Wskazać należy, iż zasadność korzystania przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego nie była kwestionowana przez pozwanego. Na wiarę zasługują też zeznania świadka M. S. co do przyczyn zgłoszenia szkody pozwanemu dopiero w dniu 25 listopada 2019 r. Zeznania te znajdują potwierdzenie w dowodach zgromadzonych w aktach szkody, a mianowicie w notatkach policyjnych dotyczących zdarzenia . W szczególności notatka policyjna z dnia 4 listopada 2019 r. wskazuje jedynie uczestników zdarzenia , nie wskazując ustalonego sprawcy, natomiast notatka informacyjna z dnia 2 grudnia 2019 r. wskazuje jako sprawcę zdarzenia kierującego pojazdem marki H.. Wskazane dowody zgromadzone w aktach szkody (płyta CD-R k. 63) uwiarygadniają twierdzenia poszkodowanego, iż początkowo nie mógł uzyskać informacji z policji odnośnie ustalonego sprawcy zdarzenia oraz danych jego polisy ubezpieczenia OC, co uniemożliwiało zgłoszenie szkody u właściwego ubezpieczyciela. W konsekwencji Sąd dał wiarę M. S. , iż zgłoszenia szkody u pozwanego (w dniu 25 listopada 2019 r.) dokonał niezwłocznie po uzyskaniu od policji danych polisy ubezpieczenia OC sprawcy zdarzenia.

Z okoliczności sprawy wynika, że pozwany nie kwestionował, co do zasady, iż wynajęcie pojazdu zastępczego przez poszkodowanego M. S. było uzasadnione. Pozwany nie kwestionował też legitymacji czynnej powoda, która w ocenie Sądu została prawidłowo wykazana umową cesji wierzytelności z dnia 17 stycznia 2020 r. (k. 13). Sporem objęta była wysokość kosztów wynajmu w zakresie zastosowanej przez powoda stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego, uzasadniony okres najmu pojazdu oraz zbyt późny, zdaniem pozwanego, moment zgłoszenia szkody przez poszkodowanego. Pozwany uznał zasadność kosztów wynajmu pojazdu zastępczego do kwoty 2 189,40 zł brutto obejmującej 22 dni najmu pojazdu zastępczego , w tym 2 dni najmu (od 25 do 27 listopada 2019 r.) po stawce 140 zł netto oraz 20 dni najmu (od 27 listopada 2019 r. do 17 grudnia 2019 r.) po stawce 75 zł netto .

Rozpoznając zasadność samej wysokości żądanego w pozwie roszczenia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego M. W. (k. 91-95), z treści której wynika, że zastosowana przez powoda stawka za wynajmem pojazdu mieści się w granicach stawek rynkowych stosowanych na rynku lokalnym miejsca zamieszkania poszkodowanego. Biegły wskazał w szczególności , iż lokalne stawki czynszu najmu pojazdu o zbliżonej klasie do pojazdu wynajętego tj. O. (...) segmentu C zawierały się w przedziale od 85 zł do 224 zł netto (109,47z do 275,52 zł brutto). W opinii uzupełniającej dnia 31.07.2023 r. (k. 146-148) biegły podając wnioski jak w opinii podstawowej , dodał jedynie , iż z wiedzy zasięgniętej przez biegłego w rozmowie z wypożyczalnią aut , można stwierdzić , że do wynajmu używane są zarówno auta nowe jak i kilkuletnie , wszystkie wypożyczalnie prowadzą wynajem gotówkowy jak i bezgotówkowy.

Opinia biegłego ostatecznie nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd podzielił wskazaną opinię techniczną , albowiem jest jasna, pełna , wyczerpująca, logicznie umotywowana.

W świetle aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, nie ulega wątpliwości, iż odpowiedzialnością ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego są objęte celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Mając na uwadze zasadę pełnego odszkodowania, wynikającą z art. 361§2 k.c. oraz treść art. 363§1 k.c., miernikiem odszkodowania są ceny występujące na lokalnym rynku - od najniższej do najwyższej (por. m.in. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003r., III CZP 32/03, uchwałę SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Na poszkodowanym nie ciąży przy tym obowiązek poszukiwania sprzedawców oferujących swoje usługi najtaniej. Tylko w przypadku wykazania przez zakład ubezpieczeń nielojalnego postępowania, naruszającego obowiązujące wierzyciela - na podstawie art. 354 k.c. - wymogi współpracy z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania, można wierzycielowi postawić zarzut powiększenia rozmiarów szkody poprzez wybranie oferty z cenami wyższymi niż obowiązujące na danym rynku lokalnym i zlecić stosowną weryfikację wysokości odszkodowania (vide - wyrok SN z 25.04.2002r.,

I CKN 1466/99). Tylko wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, które znacznie przekraczają koszty obowiązujące na danym rynku lokalnym lub koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu nie są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (vide - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017r., III CZP 20/17, OSNC 2018 nr 6, poz. 56).

Jednocześnie, jeżeli ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu – we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów – skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te – w zakresie nadwyżki – będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem, ich za „celowe i ekonomicznie uzasadnione” (vide - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017r., III CZP 20/17, OSNC 2018 nr 6, poz. 56).

W procesie naprawienia szkody, który jest relacją pomiędzy wierzycielem (poszkodowanym) i dłużnikiem (sprawca szkody albo osoba za niego odpowiadająca), obowiązuje, jak w każdej relacji obligacyjnej, zasada, zgodnie z którą wierzyciel powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania w sposób zgodny z jego treścią i odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom (art. 354§2 kc). Należy podkreślić, że współdziałanie wierzyciela z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania jest jego ustawowym obowiązkiem. Obowiązek ten ma przede wszystkim charakter „negatywny” (nieczynienie tego, co utrudniałoby dłużnikowi wykonanie zobowiązania). Można jednak oczekiwać od wierzyciela również działania pozytywnego, w szczególności wtedy, gdy wynika to z właściwości zobowiązania albo z umowy. W orzecznictwie wyrażono pogląd, że elementem obowiązku określonego w art. 354§2 kc jest powinność wierzyciela współdziałania z dłużnikiem w celu uniknięcia lub zmniejszenia rozmiarów szkody. Obowiązek współdziałania obejmuje także obowiązek lojalności wobec dłużnika, a więc powstrzymania się od wszystkiego, co byłoby przejawem naruszenia zasad uczciwości i słuszności w relacjach ukształtowanych w łączącym strony stosunku prawnym. Zasada lojalności oznacza przede wszystkim poszanowanie znanego wierzycielowi interesu dłużnika i takie jego (wierzyciela) postępowanie, aby nie narażać dłużnika na szkodę lub zbędne wydatki, które nie musiały być przez niego ponoszone dla właściwego wykonania zobowiązania („nakaz zaoszczędzenia dłużnikowi zbędnych wydatków” – por. wyrok SO w Olsztynie z dnia 14.03.2022 r. sygn. akt IX Ca 59/22).

W ocenie Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy za celowy i uzasadniony należy uznać cały okres wynajmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego u powoda w okresie od 5 listopada 2019 r. do 17 stycznia 2020 r. tj. 73 dni. Nie można postawić poszkodowanemu zarzutu zawinionego opóźnienia w zgłoszeniu szkody u pozwanego. Poszkodowany początkowo nie mógł uzyskać informacji o sprawcy zdarzenia od policji, zmiennie wskazywano na sprawstwo bądź kierowcy H. bądź kierowcy samochodu V. (...) nr rej. (...) jeszcze w toku postępowania likwidacyjnego. Stąd zgłoszenie przez poszkodowanego szkody u pozwanego dopiero w dniu 25 listopada 2019 r. – niezwłocznie po uzyskaniu informacji od policji co do polisy sprawcy szkody, należy uznać za usprawiedliwione. W tych okolicznościach poszkodowany był uprawniony do wynajmu pojazdu zastępczego od powoda zaraz po zdarzeniu, skoro nie mógł takiego auta uzyskać od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Również za uzasadniony należy uznać wynajem auta zastępczego przez poszkodowanego do dnia 17 stycznia 2020 r., w tym dniu poszkodowany zwrócił auto zastępcze powodowi, albowiem nie było mu już potrzebne. Natomiast nie można przyjąć za pozwanym, iż poszkodowany był uprawniony do korzystania z samochodu zastępczego jedynie do dnia 17 grudnia 2019 r. Wskazać należy, iż do dnia 17 stycznia 2020 r. poszkodowany nie otrzymał odszkodowania w związku ze szkodą całkowitą w jego pojeździe uszkodzonym w wyniku zdarzenia z dnia 31 października 2019 r. Wprawdzie wysokość szkody została ustalona przez pozwanego już w dniu 3 grudnia 2019 r., jednak wypłata odszkodowania poszkodowanemu nastąpiła dopiero w dniu 18 maja 2020 r. Jeszcze pismem z dnia 20 grudnia 2020 r. (akta szkody – płyta Cd-R k. 63) pozwany informował poszkodowanego, iż brak jest dokumentów niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu określających sprawcę szkody. W tych okolicznościach za uzasadniony należy uznać cały okres najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego u powoda tj. od dnia 5 listopada 2019 r. do dnia 17 stycznia 2020 r. tj. 73 dni.

Odnośnie zastosowanej przez powoda stawki najmu pojazdu zastępczego można ją uznać za uzasadnioną jedynie co do części okresu najmu. Z opinii biegłego M. W. wynika, że uszkodzony samochód poszkodowanego marki V. (...) należy do segmentu D, natomiast pojazd wynajęty u powoda - marki O. (...) - do segmentu C. Z przedłożonej przez powoda faktury VAT i cennika wynajmu wynika, że poszkodowany skorzystał z wynajmu pojazdu niższej klasy niż uszkodzony pojazd za cenę 200 zł brutto za dobę. Jednocześnie z opinii biegłego M. W. wynika, iż stawka po jakiej poszkodowany wynajął pojazd u powoda mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym. Mając to na uwadze należy stwierdzić, iż koszty wynajmu stosowane przez powoda nie są rażąco wygórowane wobec stawek stosowanych na rynku lokalnym.

Nie mniej – jak wykazał pozwany- poszkodowanemu została w dniu 27 listopada 2019 r. doręczona informacja o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem pozwanego towarzystwa ubezpieczeń, w tym o akceptowanej przez pozwanego wysokości dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego – w przypadku pojazdu wynajmowanego przez poszkodowanego u powoda do kwoty 75 zł netto (k. 54-56). Poszkodowany, jak wynika z jego zeznań, propozycję wynajmu auta z (...) odrzucił, ponieważ miał już auto zastępcze. Poszkodowany zatem nie podjął żadnych działań w celu współpracy z pozwanym odnośnie zorganizowania pojazdu zastępczego, czym naruszył obowiązek współdziałania z dłużnikiem w celu minimalizacji szkody. W niniejszej sprawie należy mieć także na uwadze, iż samochód poszkodowanego uszkodzony w zdarzeniu drogowym był stary (rok produkcji 1999), jego wartość wynosiła około 5 tysięcy złotych, a koszt najmu pojazdu zastępczego według stawek stosowanych przez powoda ponad dwukrotnie przekraczał wartość uszkodzonego pojazdu. W konsekwencji należy przyjąć, iż co do najmu przez poszkodowanego pojazdu zastępczego od powoda w okresie od dnia 28 listopada 2019 r. do dnia 17 stycznia 2020 r. należy się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego według stawki akceptowanej przez pozwanego tj. 75 zł netto (92,25 zł brutto) za dobę.

W tych okolicznościach Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione w części. Sąd uznając za uzasadniony cały okres najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego u powoda tj. 73 dni – od dnia 5 listopada 2019 r. do 17 stycznia 2020 r. uznał, iż należy się powodowi zwrot kosztów najmu według różnych stawek:

- w okresie od dnia 5 listopada 2019 r. do dnia 27 listopada 2019 r. – przed przesłaniem poszkodowanemu przez pozwanego informacji o zasadach najmu pojazdu zastępczego i akceptowanych przez pozwanego stawkach – należy się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego według stawek stosowanych przez powoda tj. 200 zł brutto przez 23 dni najmu czyli kwota 4 600 zł,

- w okresie od dnia 28 listopada 2019 r. do dnia 17 stycznia 2020 r. – po przesłaniu poszkodowanemu przez pozwanego informacji o zasadach najmu pojazdu zastępczego oraz akceptowanych przez pozwanego stawkach i braku podjęcia przez poszkodowanego współpracy z pozwanym w celu minimalizacji szkody – należy się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego według stawek stosowanych przez pozwanego tj. 92,25 zł brutto przez 50 dni najmu czyli kwota 4 612,50 zł.

W sumie powodowi należy się zwrot kwoty 9 212,50 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, pozwany wypłacił powodowi kwotę 2 189,40 zł, czyli do zapłaty przez pozwanego powodowi została kwota 7 023,10 zł, którą Sąd zasądził uznając roszczenie powoda w tej części za uzasadnione.

O odsetkach Sąd orzekł uznając za zasadne żądanie pozwu co do zasądzenia odsetek od dnia 19.05.2020 r. Żądanie to znajduje oparcie w art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, mając na uwadze, iż w poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu w dniu 25 listopada 2019 r., a pozwany uznał roszczenie powoda w części do kwoty 2 189,40 zł w dniu 18 maja 2020 r., odmawiając wypłaty pozostałej kwoty.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając. Koszty procesu poniesione przez powoda wynoszą 4 770,75 zł (opłata od pozwu 750 zł, zaliczka na poczet opinii biegłego 500 zł wykorzystana do kwoty 403,75 zł , koszty zastępstwa procesowego 3600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł) , koszty procesu poniesione przez pozwanego wynoszą 4020,75 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, koszty zastępstwa procesowego 3 600 zł, zaliczka na poczet opinii biegłego 500 zł wykorzystana do kwoty 403,75 zł), powód wygrał proces w 56,59 % , wobec czego pozwany zobowiązany jest do zwrotu powodowi kwoty 954,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Stosownie do treści art. 98 § 1¹ kpc od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty.

Jednocześnie na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd orzekł o zwrocie powodowi i pozwanemu niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwotach po 96,25 zł.